وقت نماز ظهر از زوال آفتاب آغاز شده و تا هنگامی که سایه ی شخص به اندازه ی خودش نشده و وقت نماز عصر فرا نرسیده است، ادامه پیدا می کند. و وقت نماز عصر (از وقتی که سایه ی شخص به اندازه ی خودش می شود) تا هنگام زرد شدن خورشید می باشد. و وقت نماز مغرب (از غروب آفتاب) تا زمانی است که شفق (سرخی) پنهان نشده است. و وقت نماز عشا (بعد از پنهان شدن شفق) تا نصف شب است. و وقت نماز صبح از طلوع فجر تا قبل از طلوع خورشید است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «وَقْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ، وَكَانَ ظِلُّ الرَّجُلِ كَطُولِهِ، مَا لَمْ يَحْضُرِ الْعَصْرُ، وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفَرَّ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ صَلاَةِ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ، وَوَقْتُ صَلاَةِ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ الأَوْسَطِ، وَوَقْتُ صَلاَةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَأَمْسِكْ عَنِ الصَّلاَةِ، فَإِنَّهَا تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ»: «وقت نماز ظهر از زوال آفتاب آغاز شده و تا هنگامی که سایه ی شخص به اندازه ی خودش نشده و وقت نماز عصر فرا نرسیده است، ادامه پیدا می کند. و وقت نماز عصر (از وقتی که سایه ی شخص به اندازه ی خودش می شود) تا هنگام زرد شدن خورشید می باشد. و وقت نماز مغرب (از غروب آفتاب) تا زمانی است که شفق (سرخی) پنهان نشده است. و وقت نماز عشا (بعد از پنهان شدن شفق) تا نصف شب است. و وقت نماز صبح از طلوع فجر تا قبل از طلوع خورشید است. البته هنگامی که خورشید طلوع می کند، نماز نخوانید؛ زیرا خورشید در میان دو طرف سر شیطان (وسط آن) طلوع می کند».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

حدیث عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما، بیانگر اوقات نمازها از زبان رسول الله صلی الله علیه وسلم است: 1- وقت ظهر: این نماز را ظهر می گویند، زیرا در هنگام نیم روز، یا همان ظهر است. و معنای اول وقت آن، زمانی است که خورشید مایل شود، یعنی از وسط آسمان به سمت مشرق مایل شود و چون سایه به سمت مشرق مایل گردد، درمی یابیم که وقت ظهر رسیده است. این وقت ادامه دارد تا اینکه سایه ی هرکس به اندازه خودش شود و وقت عصر فرا رسد. 2- رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «و وقت عصر» از زمانی که سایه هر چیز اندازه خودش شود شروع می شود و بدون کراهت تا زمانی که «خورشید زرد گردد، ادامه دارد». این را وقت برگزیده می گویند یعنی شایسته و مناسب است که مسلمان در طول این مدت نماز عصر را به جای آورد، زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم در حدیثی که بخاری و مسلم روایت کرده اند، فرموده است: «وَمَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِن الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ العَصْر»: «هرکس یک رکعت از نماز عصر را قبل از غروب خورشید دریابد، نماز عصر را دریافته است». و در روایتی آمده است: «وقت عصر تا زمانی است که خورشید غروب نکرده است». و در روایت مسلم آمده است: «ما لَمْ تَصْفَرَّ الشَّمْسُ، وَسقط قَرْنُهَا الْأَوَّلُ»: «تا زمانی ادامه دارد که آفتاب زرد نشده و کناره ی پایینی آن غروب نکند». 3- «وقت نماز مغرب»؛ ایشان برای برخی از اوقات، لفظ نماز را بکار برده و برای برخی بکار نبرده اند و این بر جواز ذکر یا عدم ذکر لفظ نماز برای این اوقات دلالت دارد. «تا وقتی که شفق پنهان نشده» شفق عبارت از سرخی ای است که پس از غروب خورشید در آسمان شکل می گیرد. و این دلالت بر این دارد که وقت غروب تا پنهان شدن شفق ادامه دارد و با پنهان شدن بخشی از آن، وقت عشاء داخل نمی شود همانگونه که با غروب بخشی از قرص خورشید وقت مغرب داخل نمی شود. 4- «وقت نماز عشاء»؛ به اجماع از

زمان محو شفق شروع شده و تا نیمه میانی شب ادامه دارد؛ البته این وقت را وقت بهتر و مختار می نامند، اما وقت جواز تا طلوع فجر ادامه دارد. 5- «وقت نماز صبح از طلوع فجر است» یعنی: از شروع صبح صادق شروع شده «تا زمان طلوع خورشید ادامه دارد»؛ یعنی تا طلوع بخشی از آن. «پس چون طلوع کرد» یعنی: چون وقت طلوع فرا رسید «از نماز دست بکش»؛ یعنی: دیگر نمازی مخوان. زیرا خورشید «در میان دو شاخ شیطان طلوع می کند»؛ یعنی در میان دو طرف سرش. زیرا شیطان در زمان طلوع خورشید در راستای آن قرار گرفته و روبروی خورشید پرستان قرار می گیرد، تا سجده ی کافران برای خورشید، عبادتی برای او باشد. از این رو رسول الله صلی الله علیه وسلم امتش را از نماز خواندن در این وقت باز می دارد، تا نماز الله پرستان همزمان با نماز شیطان پرستان نباشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10596